

РОМАНТИЧНИЙ МЕДІАДИСКУРС: ГЕНДЕРНІ ПРЕФЕРЕНЦІЇ ЩОДО ТАКТИЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ

Романюк Олександра Сергіївна,

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри англійської мови № 2

Національного університету «Одеська морська академія»

oleksandraromaniuk@onma.edu.ua

orcid.org/0000-0003-0484-9653

Мета. Метою статті є аналіз впливу гендеру на тактильну поведінку у змішаній діаді в рамках сучасного романтичного медіадискурсу на етапі ініціації романтичних відносин. Порівняльне дослідження демонструє нові уявлення про гендерно-нейтральні і гендерно-специфічні такесичні засоби комунікації, ініційовані комунікантами під час романтичного знайомства.

Методи дослідження. Гібридний підхід (індуктивний і дедуктивний) до тематичного аналізу було застосовано для інтерпретації кодів невербальних засобів комунікації. Тематичний аналіз охоплював шість етапів кодування, за результатами якого було розроблено кодову книгу. Якісний інтерактивний соціолінгвістичний і кількісний аналіз, а також метод статистичної оцінки гіпотез (критерій χ^2 -квадрат Пірсона) використовувались з метою розкриття статистичних закономірностей функціонування такесичних засобів комунікації.

Результати. Вибірка дослідження становила 24 групи тактильної поведінки, до яких увійшли 557 зразків фемінних і 302 зразки маскулітних такесичних засобів комунікації. Виявлені засоби комунікації було згруповано відповідно до фокусу об'єкта на самоорієнтовані (8 груп) і контакто-орієнтовані (16 груп). За результатами дослідження очікувані гендерні відмінності були частково підтримані з урахуванням показника вагомості впливу. До гендерно-нейтральних віднесено 11 груп такесичних засобів комунікації: 4 групи самоорієнтованих (розправлення одягу, тримання рук спереду, гра з волоссям, тримання рук за спиною) і 7 груп контакто-орієнтованих (інтимні обійми, рука в руці, рукостискання, поцілунок у щоку, обійми з поплескуванням, танець, тримання під руку). До гендерно-специфічних віднесено 13 груп такесичних засобів комунікації: 4 групи самоорієнтованих (плескання в долоні – ініційовано лише чоловіками; рука на серці, закриття руками обличчя, покусання нижньої губи – ініційовано лише жінками) і 9 груп контакто-орієнтованих (поцілунок руки, здіймання жінки на руки, селфі – ініційовано лише чоловіками; ласка, поцілунок у губи, пестощі носами, масаж плечей, годування партнера з рук, стрибки на руки партнеру – ініційовано лише жінками).

Висновки. Порівняльний аналіз встановив, що жінки надають перевагу руці в руці ($\phi = 0,35$), грі з волоссям ($\phi = 0,28$), інтимним обіймам ($\phi = 0,23$), триманню рук спереду ($\phi = 0,18$), обіймам з поплескуванням ($\phi = 0,12$), руці на серці і закриттю руками обличчя; чоловіки надають перевагу розправленню одягу ($\phi = 0,1$) і поцілунку руки; тотожними є рукостискання і поцілунок у щоку. Отримані дані є передумовою для подальшого аналізу невербальних засобів комунікації, ініційованих під час первинної міжособистісної інтеракції в рамках романтичного медіадискурсу.

Ключові слова: невербальна комунікація, знайомство віч-на-віч, ініціація романтичних відносин, медіапростір, дейтинг-культура, реаліті дейтинг-шоу, міжособистісна інтеракція.

ROMANTIC MEDIA DISCOURSE: GENDER PREFERENCES FOR TOUCHING BEHAVIOUR

Romaniuk Oleksandra Serhiivna,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,

Associate Professor at the Department of English Language № 2

National University “Odessa Maritime Academy”

oleksandraromaniuk@onma.edu.ua

orcid.org/0000-0003-0484-9653

The purpose is to analyze the influence of gender on touching behaviour in a mixed dyad within romantic media discourse. The comparative study demonstrates new insights into gender-neutral and gender-specific touch cues initiated by strangers in face-to-face romantic encounters.

Methods. A hybrid approach (inductive and deductive) to thematic analysis was used to interpret codes of nonverbal immediacy cues. The thematic analysis covered six stages of the coding process resulted in deriving a codebook. Qualitative interactive sociolinguistic and quantitative analyses, as well as a method of statistical evaluation of hypotheses (Pearson's chi-square test), were used to reveal the statistical evidence for touch cues functioning.

Results. The sample consisted of 24 groups of touching behaviour, which included 557 feminine and 302 masculine touch cues. The identified nonverbal cues were grouped according to the focus of the object: self-focused (eight groups) and other person focused (sixteen groups). According to the results of the study, the expected gender differences were partially supported, considering the extent of the effect size. Gender-neutral touching behaviour includes eleven groups: four groups of self-focused (clothes straightening, holding hands in front of one's body, hair grooming, holding hands behind one's back) and seven groups of other person focused (hugs, hand-in-hand, handshake, kiss on the cheek, clap, dancing, arm link). Thirteen groups of touching behaviour were found to be gender-specific: four self-focused (clap – initiated only by men; hand(s) on the heart, face covering, lower lip biting – initiated only by women) and nine other person focused (hand kiss, lifting up a woman, selfie – initiated only by men; conversely, caress, kiss on lips, couple rubbing noses, shoulder massage, feeding a partner with one's fingers, jumping into partner's arms – initiated only by women).

Conclusions. Comparative analysis of touching behaviour revealed that women tended to communicate the immediacy through hand-in-hand ($\phi = 0.35$), hair grooming ($\phi = 0.28$), hugs ($\phi = 0.23$), holding hands in front of one's body ($\phi = 0.18$), pat ($\phi = 0.12$), hand(s) on the heart, and face covering; while men were predisposed to use clothes straightening ($\phi = 0.1$) and hand kiss; handshake and kiss on the cheek were initiated similarly by both genders. The obtained data are a prerequisite for further analysis of nonverbal behaviour initiated by opposite-sex strangers in the contemporary media dating context.

Key words: nonverbal communication, face-to-face encounters, initiating romantic relationship, media context, dating culture, reality dating show, interpersonal interaction.

1. Вступ

Стрімка популярність реаліті дейтинг-шоу у більш ніж тридцяти країнах світу призвела до появи низки наукових досліджень щодо міжкультурних стандартів і гендерних переваг незнайомих під час романтичного знайомства в рамках медіадейтинг-контексту. Аналіз останніх наукових доробок встановив, що романтичний медіадискурс відображає різноманітні соціальні і культурні явища (Ступак, 2017: 165; Lewis, 2016), гендерні переваги, а також особливості вербальної і невербальної поведінки (Hahm, 2011; Romaniuk, 2020: 70–73), зазначаючи, що інтимні почуття учасників реаліті дейтинг-шоу є соціально інформативними (Кавка, 2008). Стереотипні норми і традиційні гендерні ролі значною мірою впливають на невербальну поведінку співрозмовників (Sharabi, Dukstra-DeVette, 2019). Отже, дослідження особливостей невербальної поведінки незнайомих, що належать до різних лінгвокультурних спільнот, набувають наукового інтересу (Манакін, 2012), а також роблять вагомий внесок з огляду на теоретичні передумови міжкультурної комунікації у медіадейтинг-контексті, що зумовлює **актуальність** нашого дослідження.

Результатом аналітичного огляду визначено романтичний медіадискурс як **об'єкт дослідження**. *Романтичний медіадискурс* визначаємо як інтерактивну когнітивно-комунікативну діяльність романтичної діади, що регулюється комунікативними стратегіями і тактиками за допомогою комунікативних ходів через вербальні і невербальні засоби комунікації і характеризується об'єктивними інтегративними ознаками медіадейтинг-контексту і суб'єктивними інтегративними ознаками комунікантів (Романюк, 2018). Тому тактильну поведінку під час романтичного знайомства зумовлено взаємозалежними змінними: об'єктивними інтегративними ознаками *медіадейтинг-контексту* (романтичне місце й оточення, вечірній час, 30-секундна тривалість первинної інтеракції) і суб'єктивними інтегративними ознаками *комунікантів* (змішана діада, вік – 21–41 рік, місце проживання, професія, культура).

Основними соціальними факторами впливу на невербальну поведінку незнайомих під час первинної інтеракції є гендер, культура (контактна або дистантна), тип міжособистісних відносин, вік, соціальний статус і комунікативне середовище. Проте встановлено, що найбільше на невербальну поведінку впливають гендерні і культурні уподобання (Dibiase, Gunnoe, 2004). Наприклад, жінки і чоловіки мають різні «репертуари» невербальної поведінки (LaFrance, Vial, 2016). Тому під час романтичного знайомства незнайомиці комунікують свої почуття через різноманітні невербальні засоби, які стають головним каналом інтеракції. Так, наприклад, комуніканти, які приваблюють один одного, вживають менше самоорієнтованих *такесичних засобів комунікації* (далі – ТЗК), віддаючи перевагу контактно-орієнтованим (Hall, Xing, 2014). Однак неоднозначність у кодуванні і декодуванні ТЗК може призвести до непорозуміння, що, безумовно, впливає на подальший розвиток міжособистісних стосунків. Позитивного результату можна досягти лише за умови урахування гендерних переваг щодо вживання ТЗК, пертинентних етапу ініціації романтичних відносин, що і є **метою** нашого дослідження.

2. Виклад основного матеріалу

Тактильний складник «дотик» віднесено до розряду інтегративних зон, оскільки він утворюється сукупною дією жести рукою (дотик) і наявністю проксемних умов (Серякова, 2014: 87). ТЗК характеризуються тривалістю контакту, інтенсивністю, інтимністю, типом стосунків та частинами тіла, за допомогою яких і до яких застосовано дотик (Махній, 2010). Науковий інтерес невербалістів привертають переваги комунікантів різної культури, гендеру та віку щодо тактильної поведінки (Remland et al., 1995). Наприклад, Марком Грантом проаналізовано вживання ТЗК з фокусом на гендер діади: одностатеві діади – «жінка–жінка», «чоловік–чоловік»; змішані діади – «жінка–чоловік». Автором класифіковано тактильну поведінку на *дотики руками* (рука до руки, до обличчя, до ноги, до плеча) і *дотики тілом* (тіло до тіла, поцілунки, обійми). Результати дослідження свідчать, що діада «чоловік–чоловік» демонструвала значно менше дотиків руками, ніж діада «жінка–жінка» і змішана діада, проте діада «жінка–жінка» суттєво не відрізнялася від змішаної діади (Grant, 2006).

З фокусом на ініціацію тактильної поведінки було встановлено, що, на відміну від жінок, чоловіки частіше ініціюють тактильну поведінку, що символізує потребу чоловіка контролювати і домінувати (Henley, 1973). Результати дослідження Хенлі було підтверджено у роботах Хола і Веччіа (1990), проте автори додали до свого дослідження ще один фактор впливу – вік. Так, невербалістами було встановлено, що серед молодих діад ініціаторами були більше чоловіки, тоді як серед старших діад ініціаторами частіше виступали жінки.

Хоча отримані результати досліджень пролили багато світла на розуміння гендерних переваг щодо тактильної поведінки комунікантів, проте потребує уточнення набір самоорієнтованих і контактно-орієнтованих ТЗК, який вживається саме під час первинної міжособистісної інтеракції в рамках сучасного романтичного медіадискурсу, що привертає наш інтерес і становить наукову новизну дослідження.

Вплив гендеру на тактильну поведінку було проаналізовано серед 189 жінок і 142 чоловіків – учасниць і учасників реаліті дейтинг-шоу “The Bachelor” і “The Bachelorette”, які, відповідно до формату, повинні: 1) бути громадянами США; 2) мати не менше 21 року за віком; 3) не перебувати в інтимних стосунках під час зйомок у проекті.

Отже, вік жінок коливався від 21 до 35 років ($M_{age} = 26,4$ року, $SD = 2,7$), а вік чоловіків – від 24 до 41 року ($M_{age} = 28,9$ року, $SD = 2,8$). Під час романтичного знайомства, щоб справити перше враження на потенційного партнера, жінки використали від 5 до 58 секунд ($M_{interaction} = 29,5$ секунд, $SD = 10,3$), а чоловіки – від 10 до 86 секунд ($M_{interaction} = 33,6$ секунд, $SD = 12,9$).

Тематичний аналіз 331 романтичної інтеракції охоплював шість етапів кодування: 1) ручне кодування; 2) перевірка надійності кодів; 3) узагальнення даних і визначення первинних тем; 4) застосування шаблону кодування і додаткового кодування; 5) об'єднання кодів і визначення тем; 6) підтвердження і легітимізація теми кодів (Fereday, Muir-Cochrane, 2006). За результатами тематичного аналізу було розроблено кодову книгу. Гібридний підхід (індуктивний і дедуктивний) до тематичного аналізу було застосовано для інтерпретації невербальних засобів комунікації. Якісний інтерактивний соціолінгвістичний і кількісний аналіз, а також метод статистичної оцінки гіпотез використовувались з метою розкриття статистичних закономірностей функціонування ТЗК. Вибірка дослідження становила 24 групи тактильної поведінки, до яких увійшли 557 зразків фемінних і 302 зразки маскулітних ТЗК. Виявлені зразки тактильної поведінки було згруповано відповідно до фокусу об'єкта на самоорієнтовані ТЗК і контакто-орієнтовані ТЗК, і відповідно до гендеру комуніканта на гендерно-нейтральні (ініційовані як жінками, так і чоловіками) і гендерно-специфічні (ініційовані або жінками, або чоловіками).

Отже, наявність асоціації між двома категоричними змінними, а саме чоловіками і жінками, та виявлені ТЗК було перевірено, застосовуючи Критерій узгодженості Пірсона (критерій χ^2) з поправкою Йейтса для неперервності, з рівнем значущості $\alpha = 0,05$. Сила зв'язку між двома категоричними змінними у таблицях взаємної спряженості 2 x 2 була розрахована, використовуючи коефіцієнт Phi (ϕ), як міри розміру впливу гендеру на тактильну поведінку. Статистичні розрахунки здійснювалися за допомогою програмного забезпечення SPSS Statistics версії 23.

3. Самоорієнтовані такесичні засоби комунікації

У рамках сучасного романтичного медіадискурсу до самоорієнтованих ТЗК віднесено чотири групи гендерно-нейтральних (розправлення одягу, тримання рук спереду, гра з волоссям, тримання рук за спиною) і чотири групи гендерно-специфічних (плескання в долоні, рука на серці, закриття руками обличчя, покусання нижньої губи). Проте описані вісім груп самоорієнтованих ТЗК розподілено не однаково серед жінок і чоловіків.

Відповідно до статистичного аналізу три із чотирьох гендерно-нейтральних самоорієнтованих ТЗК статистично відрізнялися вживанням залежно від гендеру комунікантів. Так, розправлення одягу $\chi^2(1, N = 331) = 2,99$, $\rho = 0,08$, $\phi = 0,1$; OR 1,52, 95% CI [0,97–2,38] є більш типовим для чоловіків, а для жінок – гра з волоссям $\chi^2(1, N = 331) = 24,47$, $\rho < 0,0001$, $\phi = 0,28$; OR 0,12, 95% CI [0,05–0,3] і тримання рук спереду $\chi^2(1, N = 331) = 9,46$, $\rho < 0,002$, $\phi = 0,18$; OR 0,24; 95% CI [0,1–0,6]. Усі зазначені відмінності характеризуються посередньою впливовістю. Хоча тримання рук за спиною також було віднесено до гендерно-нейтральних, проте ця група характеризувалась лише поодинокими випадками вживання (пор., 1,1% і 0,7%), що унеможливило будь-які висновки.

Щодо чотирьох гендерно-специфічних самоорієнтованих ТЗК, то можна спостерігати, що плескання в долоні (2,8%) ініційоване лише чоловіками, а рука на серці (5,8%), закриття руками обличчя (3,7%) і покусання нижньої губи (1,1%) – лише жінками. Проте плескання в долоні і покусання нижньої губи характеризуються поодинокими випадками, через те не впливають на загальний висновок щодо гендерних переваг під час міжособистісної первинної інтеракції.

4. Контакто-орієнтовані такесичні засоби комунікації

До контакто-орієнтованих ТЗК виділено сім гендерно-нейтральних (інтимні обійми, рука в руці, рукостискання, поцілунок у щоку, обійми з поплескуванням, танець, тримання під руку) і дев'ять гендерно-специфічних (ласка, поцілунок у губи, масаж плечей, здіймання жінки на руки, поцілунок руки, селфі, пестощі носами, годування партнера з рук, стрибки на руки).

За результатами статистичного аналізу виявлено, що з семи гендерно-нейтральних контакто-орієнтованих ТЗК вибір трьох ініціюється переважно жінками: рука в руці характеризується значною впливовістю $\chi^2(1, N = 331) = 39,08$, $\rho < 0,0001$, $\phi = 0,35$ OR 0,23, 95% CI [0,14–0,36], тоді як інтимні обійми $\chi^2(1, N = 331) = 15,61$, $\rho < 0,0001$, $\phi = 0,23$, OR 0,17, 95% CI [0,07–0,43] і обійми з поплескуванням $\chi^2(1, N = 331) = 4,25$, $\rho = 0,04$, $\phi = 0,12$, OR 0,35, 95% CI [0,14–0,9] характеризуються посередньою впливовістю. Проте рукостискання (пор., 7,4% і 10,6%) і поцілунок у щоку (пор., 13,8% і 9,2%) не підпадали під вплив гендеру, а танець (пор., 1,1% і 3,5%) і тримання під руку (пор., 0,5% і 0,7%) виявились нерепрезентативними щодо встановлення будь-яких закономірностей.

Щодо гендерно-специфічних контакто-орієнтованих ТЗК, то можна спостерігати, що поцілунок руки (4,9%), здіймання жінки на руки (0,7%) та селфі (0,7%) було ініційоване лише чоловіками, тоді як ласка (1,6%), поцілунок у губи (1,6%), пестощі носами (0,5%), масаж плечей (0,5%), годування партнера з рук (0,5%) та стрибки партнеру на руки (0,5%) було ініційоване лише жінками. Водночас усі вищеописані гендерно-специфічні контакто-орієнтовані ТЗК, окрім поцілунку руки, є нерепрезентативними, що також унеможливило висновки щодо гендерних переваг.

5. Висновки

Результати дослідження продемонстрували вплив гендеру на тактильну поведінку під час романтичного знайомства у змішаних діадах у рамках романтичного медіадискурсу. За представленою у виборці тактильною поведінкою загальною кількістю 859 зразків виявлено вісім груп самоорієнтованих і шістьнадцять груп контакто-орієнтованих ТЗК. За результатами статистичного аналізу пертинентними, тобто такими, що подолали 5-частотний бар'єр відповідно до SPSS Statistics, щодо гендерних переваг виявились: сім груп ТЗК, властивих

жінкам, – гра з волоссям, тримання рук спереду, рука на серці, закриття руками обличчя, рука в руці, інтимні обійми, обійми з поплескуванням; дві групи ТЗК, властивих чоловікам, – розправлення одягу і поцілунок руки; дві групи ТЗК, властивих жінкам і чоловікам без надання переваг, – рукостискання і поцілунок у щоку. Отже, отримані дані є передумовою для подальшого аналізу інших невербальних засобів комунікації, ініційованих під час первинної міжособистісної інтеракції в рамках романтичного медіадискурсу.

Зазначимо, що пандемія COVID-19 вплинула на тактильну поведінку комунікантів у всьому світі. Адже, щоб зменшити ризик зараження коронавірусною хворобою, Всесвітня організація охорони здоров'я рекомендувала уникати фізичних привітань (обіймів, рукостискань, поцілунків) і не торкатися свого обличчя. Проте, як було встановлено за результатами дослідження, зазначені ТЗК характеризувалися найбільшою частотністю вживання під час міжособистісних інтеракцій. Тому перспективою подальших наукових розвідок також вбачаємо дослідження нових соціальних звичок, які змінять тактильну поведінку, проводячи межу до та після пандемії COVID-19.

Література:

1. Манакін В.М. Мова і міжкультурна комунікація. Київ : ВЦ «Академія», 2012. 224 с.
2. Махній М.М. Соціальні нормативи тактильної поведінки. *Вісник психології і соціальної педагогіки* : Збірник наукових праць. 2010. Вип. 2. URL: http://www.psyh.kiev.ua/Збірник_наук._праць._- Випуск_2
3. Романюк О.С. Концептуальні основи структуризації розвитку взаємин романтичної діади. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філологічні науки*. 2018. Вип. 1 (87). С. 128–132.
4. Серякова І.І. Невербальний знак комунікації в англійських дискурсивних практиках : монографія. Київ : Изд. центр КНЛУ, 2012. 280 с.
5. Ступак І.В. Особливості реалізації фреймової моделі анкет учасників дейтинг-шоу в німецькій та українській лінгвокультурах. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2017. № 26. С. 164–167.
6. Dibiase R., Gunnoe J. Gender and culture differences in touching behaviour. *Journal of Social Psychology*. 2004. No. 144(1). P. 49–62.
7. Fereday J., Muir-Cochrane E. Demonstrating Rigor Using Thematic Analysis: A Hybrid Approach of Inductive and Deductive Coding and Theme Development. *International Journal of Qualitative Methods*. 2006. No. 5(1). P. 80–92.
8. Grant M. Touching Behaviour in Conversational Dyads: An Observation Study of Jamaican University Students. University of the West Indies, Mona, 2006.
9. Hahm H. A Study on the Representation of Body Images from Date Show Program: Text Analysis of TVns “Love Switch”. *Journal of the Korea Academia-Industrial Cooperation Society*. 2011. No. 12(7). P. 2957–2962.
10. Hall J.A., Veccia E.M. More “touching” observations: New insights on men, women and interpersonal touch. *Journal of Personality and Social Psychology*. 1990. No. 59(6). P. 1155–1162.
11. Hall J.A., Xing C. The Verbal and Nonverbal Correlates of the Five Flirting Styles. *Journal of Nonverbal Behaviour*. 2014. No. 39(1). P. 41–68.
12. Henley N.M. Status and Sex: Some touching observations. *Bulletin of the Psychonomic Society*. 1973. No. 2. P. 91–93.
13. Kavka M. Reality television, affect and intimacy: Reality matters. Houndmills, Basingstoke, Hampshire : Palgrave Macmillan, 2008. 191 p.
14. LaFrance M., Vial A.C. Gender and nonverbal behavior. / In D. Matsumoto, H.C. Hwang, M.G. Frank (Eds.), *APA handbooks in psychology. APA handbook of nonverbal communication*. American Psychological Association. 2016. P. 139–161.
15. Lewis T. Adventures in love, risk and romance: Navigating post-traditional social relations on Indian dating shows. *European Journal of Cultural Studies*. 2016. No. 20(1), P. 56–71.
16. Remland M.S., Jones T.S., Brinkman H. Interpersonal Distance, Body Orientation, and Touch: Effects of Culture, Gender, and Age. *The Journal of Social Psychology*. 1995. Vol. 135, No. 3. P. 281–297.
17. Romaniuk O. The First Impression Matters: The Art of Male Romantic Communication in American Media Dating Culture. *Discourse and Interaction*. 2020. No. 13(1). P. 67–91.
18. Sharabi L.L., Dykstra-DeVette T.A. From first email to first date: Strategies for initiating relationships in online dating. *Journal of Social and Personal Relationships*. 2019. No. 36(11–12). P. 3389–3407.

References:

1. Dibiase, R., Gunnoe, J. (2004). Gender and culture differences in touching behaviour. *Journal of Social Psychology*, 144(1), 49–62.
2. Fereday, J., Muir-Cochrane, E. (2006). Demonstrating Rigor Using Thematic Analysis: A Hybrid Approach of Inductive and Deductive Coding and Theme Development. *International Journal of Qualitative Methods*, 5(1), 80–92.
3. Grant, M. (2006). Touching Behaviour in Conversational Dyads: An Observation Study of Jamaican University Students. University of the West Indies, Mona, 10 p.
4. Hahm, H. (2011). A Study on the Representation of Body Images from Date Show Program: Text Analysis of TVns “Love Switch”. *Journal of the Korea Academia-Industrial Cooperation Society*, 12(7), 2957–2962.
5. Hall, J.A., Veccia, E.M. (1990). More “touching” observations: New insights on men, women and interpersonal touch. *Journal of Personality and Social Psychology*, 59(6), 1155–1162.
6. Hall, J.A., Xing, C. (2014). The Verbal and Nonverbal Correlates of the Five Flirting Styles. *Journal of Nonverbal Behavior*, 39(1), 41–68.

7. Henley, N.M. (1973). Status and Sex: Some touching observations. *Bulletin of the Psychonomic Society*, 2, 91–93.
8. Kavka, M. (2008). Reality television, affect and intimacy: Reality matters. Houndmills, Basingstoke, Hampshire: Palgrave Macmillan, 2008, 191 p.
9. LaFrance, M., Vial, A.C. (2016). Gender and nonverbal behavior. In D. Matsumoto, H.C. Hwang, & M.G. Frank (Eds.), *APA handbooks in psychology. APA handbook of nonverbal communication* (pp. 139–161). American Psychological Association.
10. Lewis, T. (2016). Adventures in love, risk and romance: Navigating post-traditional social relations on Indian dating shows. *European Journal of Cultural Studies*, 20(1), 56–71.
11. Makhniy, M.M. (2010). Sotsialni normatyvy taktylnoi povedinky. [Social norms of touching behaviour]. *Visnyk psykholohii i sotsialnoi pedahohiky. Zbirnyk naukovykh prats*, 2. Retrieved from: http://www.psyh.kiev.ua/Збірник_наук_праць_-_Випуск_2 [in Ukrainian].
12. Manakin, V.M. (2012). Mova i mizhkulturna komunikatsiia. [Language and intercultural communication]. Kyiv: “Akademiia”, 224 p. [in Ukrainian].
13. Remland, M.S., Jones, T.S., Brinkman, H. (1995). Interpersonal Distance, Body Orientation, and Touch: Effects of Culture, Gender, and Age. *The Journal of Social Psychology*, 135(3), 281–297.
14. Romaniuk, O. (2020). The First Impression Matters: The Art of Male Romantic Communication in American Media Dating Culture. *Discourse and Interaction*, 13(1), 67–91.
15. Romaniuk, O.S. (2018). Kontseptualni osnovy strukturyzatsii rozvytku vzaiemovidnosyn romantychnoi diady [Conceptual Basis of the Romantic Relationship Development]. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu imeni Ivana Franka. Filolohichni nauky*, 1(87), 128–132 [in Ukrainian].
16. Seryakova, I.I. (2012) Neverbalnyi znak komunikatsii v angloyazyichnykh diskursivnykh praktikakh [Nonverbal sign of communication in English discourse practices]. Kyiv: Izd. tsentr KNLU, 280 p. [in Russian].
17. Sharabi, L.L., Dykstra-DeVette, T.A. (2019). From first email to first date: Strategies for initiating relationships in online dating. *Journal of Social and Personal Relationships*, 36(11–12), 3389–3407.
18. Stupak, I.V. (2017). Osoblyvosti realizatsii freimovoi modeli anket uchasnykiv deitynh-shou v nimetskii ta ukrainskii linhvokulturakh [Peculiarities of frame model realization of participants' questionnaires of the dating show in German and Ukrainian linguistic cultures]. *Naukovi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu*, 26, 164–167 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 15.04.2021

The article was received 15 April 2021